

Josep Maria Puig i Vendrell, Arts Gràfiques Cantalozella

El Joan Domènech que vaig conèixer

Benvolgut Joan, la teva pèrdua és un daltabaix per a la cultura d'aquest país. La teva tasca incansable ha ajudat a enriquir la nostra societat, i deixes un buit que m'atreviria a dir que és insubstituïble.

A nivell personal he de dir que has format part de la meva vida. Professionalment, encara recordo quan vam haver de treballar a corre-cuita per poder lliurar a temps un encàrrec de l'Ajuntament de Lloret, d'on eres alcalde, i que vas venir a la impremta amb el secretari a encoratjar-nos mentre estàvem de nit al taller.

Després, recordo l'edició de molts dels teus llibres, preparant plegats les proves pàgina a pàgina, tal com manava el sistema de l'època. I també recordo amb emoció els teus escrits quan va morir la meva dona i la poesia que li vas dedicar dins el teu llibre Moments Intensos. També em ve al cap el pregó a l'Ajuntament de Santa Coloma, quan jo era regidor; dels millors que s'hi han fet mai.

M'enduré de tu les magnífiques estones passades, també gràcies a la vinculació amb el teu oncle compositor, casat amb una colomenca, les sortides cercant ermites de Santa Cristina per les terres d'Aragó, les visites amb el Club Marina Casinet a diversos indrets de la nostra comarca i, en els últims temps, el contacte per tirar endavant la revista Som, de la qual n'has estat sempre un gran puntal.

No puc més que donar-te les gràcies per poder comptar amb la teva amistat i per aprendre de tot al teu costat.

M'hagués agradat poder dir-te de paraula totes aquestes coses, i més que n'hi ha per explicar, però estic convençut que espiritualment t'han d'arribar i potser des de l'altre món, on la Maria fa temps que hi és, les podreu llegir tots dos.

Et trobarem molt a faltar.